

Virágnak virága

Elégia és panegirisz
(Reklámvers)

Fagylalt, üdítő, kávé, sütemény.
Ülök s falok – hiába, nincs remény,
hogyan visszajöjj, szép kedvesem, ki épp oly
édes voltál, mint tejszínhab, mi szétfolyt
éjként sötétlő kávé felszínén,
de oly hideg is énhozzám, akárcsak
fagylaltjai a szegedi Virágnak,
hol most ülök, búsulva, nélkülöd,
egy csészefül idézi szép füled,
s a fagylaltgömbök kebled halmait,
melyekben még emésztőbb fagy lakik.
Vigasztalódom mégis – reggel óta
fogyni tálcámról s szaporodik a torta
bendőmben; dzsúzek bőven öntözik;
elülnék itt, ha hagynák, holnap estelig,
elálmódózva rólad, ó, te drága,
Te lennél a Virág legszebb virága,
ha visszajönnél! Ám ha nem, maradj!
Nem is parféja, mélyhűtője vagy
szívemnek, – hagyj el, mint a vak remény!
Maradjon meg a kávé, sütemény,
fagylalt, üdítő! Enyhet, üdvöt ad
helyetted is a szegedi Virág.

1992 / Délmagyarország, 1992. szeptember 12.

([Baka István Összegyűjtött versek](#) című kötetéből)

[← Előző oldal](#)

[Következő oldal →](#)